

พร้อมกับการทำงานรับใช้ จงกลับมาเป็นอิสระจากชั้นสการ์เก่าที่ไร้ประโยชน์ของคุณ

ด้วยการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังมองดูมิตรที่ไม่มีขีดจำกัดที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอของท่าน ลูกให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอจากทั่วทุกทิศทางจะนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อบนบัลลังก์หัวใจอย่างสม่ำเสมอ พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่มีแม้กระทั่งบัลลังก์อมตะของท่านเองด้วยซ้ำ ในขณะที่ลูกมีมากมาย ดังนั้นบัพดาตาจึงมีความสุขที่ได้เห็นลูกนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ว่า! ลูกๆ ของพ่อที่นั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ! ลูกๆ มีความสุขที่ได้เห็นพ่ออยู่เสมอ ลูกทุกคนประทับใจกับความสุขเมื่อได้เห็นบัพดาตา และบัพดาตาก็มีความยินดีที่เห็นลูกทั้งหมดเช่นกัน เพราะลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณพิเศษ แม้ว่าลูกจะเป็นลูกอันดับสุดท้าย แม้ในขณะที่อยู่ในอันดับสุดท้าย เขาก็ยังอยู่ในรายชื่อของหนึ่งก้ามือจากหลายๆ ล้าน ดังนั้นพ่อมีความสุขมากกว่าเมื่อได้เห็นลูกแต่ละคน หรือลูกมีความสุขมากกว่า?(ทั้งสอง) พ่อมีลูกมากมาย! ยังมีลูกมากเท่าไร พ่อก็มีความสุขมากเท่านั้น ในขณะที่ลูกมีความสุขเพียงสองเท่าเท่านั้นเอง! ลูกมีความสุขของครอบครัว แต่ความสุขของพ่อนั้นเป็นสิ่งที่ถาวร ความสุขของลูกนั้นถาวรหรือไม่ หรือว่าขึ้นๆ ลงๆ?

บัพดาตาเชื่อว่าลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความสุข ถ้าลูกไม่มีความสุข ลูกก็ไม่มีชีวิตบราห์มิน และเป็นความสุขที่ไม่สูญสลายไม่ใช่ความสุขที่ลูกมีประสบการณ์เพียงแค่บางครั้งที่เป็นเปอร์เซ็นต์เท่านั้น ความสุขก็คือความสุข ถ้าวันนี้ลูกมีความสุข 50% และพรุ่งนี้ลูกมีความสุข 100% แล้วลมหายใจของชีวิตของลูกก็จะมีมากขึ้นๆ ลงๆ บัพดาตาได้บอกลูกก่อนหน้านี้ว่า แม้ว่าลูกจะต้องละร่างของลูก ความสุขของลูกก็ไม่ควรหายไป ดังนั้นบทเรียนนี้มันคงหรือลูกยังอ่อนแอเล็กน้อยในสิ่งนี้? ลูกได้ขีดเส้นใต้คำว่า 'อย่างสม่ำเสมอ' หรือไม่? ผู้ที่มีประสบการณ์กับสิ่งนี้แค่บางครั้งจะเป็นเช่นไร? ผู้ที่มีความสุขอย่างสม่ำเสมอคือผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรติ ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์ในสิ่งนี้แค่บางครั้งต้องผ่านดินแดนดามราช ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรติจะกลับไปพร้อมกับพ่อในหนึ่งวินาที พวกเขาจะไม่หยุดไม่ว่าที่ใดก็ตาม ดังนั้นลูกทั้งหมดคือใคร? ผู้ที่กลับไปพร้อมกับพ่อหรือผู้ที่หยุด?(ผู้ที่ไม่ไปกับพ่อ) ชาร์ทของลูกแสดงสิ่งนี้ไหม? ลูกทุกคนรู้ใช้ไหมว่าบัพดาตามีความหวังพิเศษอะไรต่อลูกทุกคนในปีไดอามอนจูปีลี?

บัพดาตาเห็นชาร์ทของลูกๆ ทุกคน บาบาเห็นอะไรในชาร์ทนั้น? ตามเวลาในปัจจุบันมีประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพิ่มขึ้น ลูกกำลังเคลื่อนไปในงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมาก ทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษต่อการทำงานรับใช้ในปีไดอามอนจูปีลี ลูกทั้งหมดได้ผ่านสิ่งนี้มาแล้ว ลูกแต่ละคนทำงานรับใช้ตามความสามารถของลูกและจะยังคงทำต่อไป อย่างไรก็ตามสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในตอนนี้คืออะไร? เวลาใกล้เข้ามาแล้ว และดังนั้นตามความใกล้ของเวลา ควรฝึกคลื่นของอะไร?(การวางเฉย) การวางเฉยประเภทใด: มีขีดจำกัดหรือไม่ มีขีดจำกัด? ลูกมีสภาพของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดตามความต้องการของเวลาเท่ากับที่ลูกมีความจริงใจและความกระตือรือร้นหรือไม่? ความสำเร็จในงานรับใช้ของลูกคือเมื่อปวงประชาถูกสร้างขึ้นอย่างรวดเร็วเท่าที่เป็นไปได้ เหตุนี้เองลูกจึงทำงานรับใช้ใช้ไหม? ดวงวิญญาณอื่นไม่สามารถมีทัศนคติของการวางเฉยได้จนกว่าลูกที่เป็นดวงวิญญาณ เครื่องมือจะมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องการให้ทุกคนได้รับคำแนะนำของพ่อ แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับสิ่งนั้นได้จนกว่าลูกจะมีทัศนคติของการวางเฉย การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การวางเฉยที่ถาวร หากลูกมีการวางเฉยตามเวลาหรือตามสถานการณ์แล้ว เวลานั้นได้สิทธิ์อันดับหนึ่งและลูกได้สิทธิ์อันดับสอง เนื่องจากมันเป็นเพราะสถานการณ์หรือเวลาที่ลูกได้รับแรงบันดาลใจให้มีการวางเฉย เมื่อสถานการณ์สิ้นสุดลงและเวลาผ่านไป การวางเฉยของลูกก็จะสิ้นสุดลงเช่นกัน ลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดหรือจำกัด? ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด พื้นฐานหลักสำหรับการสูญเสียการวางเฉยคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ถ้าไม่มีการวางเฉยในจิตสำนึกที่เป็นร่างก็ จะไม่มีการวางเฉยอย่างถาวรในสิ่งใด มีเพียงการวางเฉยชั่วคราวเท่านั้น มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะมีการวางเฉยในความสัมพันธ์ ในหัวใจของพวกเขา มีผู้คนมากมายในโลกที่มีการวางเฉยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ที่นี้ มีจิตสำนึกที่เป็นร่างหลายประเภท ลูกต้องรู้ประเภทเหล่านี้ใช่หรือไม่? ลูกรู้รายละเอียดของจิตสำนึกที่เป็นร่างมากมายหลายประเภท อย่างไรก็ตามหลังจากที่รู้เกี่ยวกับจิตสำนึกที่เป็นร่างประเภทต่างๆ เหล่านี้แล้ว ลูกก็ควรมีการวางเฉยอันไม่มีขีดจำกัดได้

และจิตสำนึกที่เป็นร่างของลูกควรเปลี่ยนเป็นจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เช่นเดียวกับที่จิตสำนึกที่เป็นร่างได้กลายเป็นธรรมชาติ ดังนั้นจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณก็ควรกลายเป็นธรรมชาติในลักษณะเดียวกันด้วยเช่นกัน ในทุกสถานการณ์ คำพูดที่ออกมาก่อนคือ "ร่างกาย" ในแง่ของความสัมพันธ์ ลูกพูดถึงความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูก ถ้าหากพวกเขาเป็นทรัพย์สินสมบัติ พวกเขาก็เป็นทรัพย์สินสมบัติที่เป็นของร่างกายของลูก ดังนั้นพื้นฐานหลักคือจิตสำนึกที่เป็นร่าง ขณะที่ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่างในรูปแบบใดก็ตาม ลูกไม่สามารถมีทัศนคติของการวางเฉยได้ บัพดาตามองเห็นว่าในปัจจุบัน สาเหตุของอุปสรรคของจิตสำนึกที่เป็นร่างก็คือลูกไม่มีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกาย ก่อนอื่นลูกต้องมีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกายเสียก่อน ชั้นสการ์ทำให้สภาพจิตของลูกตกลงมา เนื่องจากชั้นสการ์จึงมีอุปสรรคในงานรับใช้และในสายใยความสัมพันธ์ของลูก ดังนั้นบัพดาจึงมองเห็นผลลัพธ์ที่ว่าในขณะที่ลูกไม่มีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าของร่างกาย ลูกจะไม่สามารถมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอได้ ชั้นสการ์ดึงดูดลูกเข้าไปหาตนเองด้วยวิธีต่างๆ ที่ใดที่มีแรงดึงดูดเข้าไปสู่บางสิ่งเพียงเล็กน้อย ที่นั่นก็ไม่สามารถมีการวางเฉยได้ ดังนั้นตรวจสอบดูว่า:ฉันเป็นอิสระจากชั้นสการ์เก่าและชั้นสการ์ที่ไร้ประโยชน์หรือไม่?ไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหน – และลูกพยายามที่จะมีทัศนคติของการวางเฉย – ลูกบางคนหรือแม้กระทั่งส่วนใหญ่มีชั้นสการ์ที่แข็งแกร่งเช่นนั้นในบางประเด็นที่พวกเขาดึงดูดลูกเข้ามาหาตนเอง ดังนั้นอันดับแรกจะต้องมีการวางเฉยในชั้นสการ์เก่าก่อน เหตุใดชั้นสการ์จึงปรากฏออกมาแม้จะขัดกับความปรารถนาของลูก?ลูกไม่ปรารถนาให้มันเกิดขึ้น แต่มันก็ปรากฏออกมาเพราะลูกไม่ได้เลือกรูปที่ละเอียดอ่อนของพวกมันให้หมดไป ร่องรอยของพวกมันยังเหลืออยู่ ซึ่งลูกซ่อนไว้ และโดยไม่ได้ตั้งใจ มันก็ปรากฏออกมาในบางครั้ง แล้วลูกก็พูดว่าฉันไม่ต้องการแต่มันก็เกิดขึ้น แล้วฉันจะทำอะไรได้?สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น ใครที่พูดสิ่งนี้?จิตสำนึกที่เป็นร่างหรือจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ?

ดังนั้น บัพดาเห็นว่ายังมีความอ่อนแออยู่บ้างในการมีทัศนคติของการวางเฉยในชั้นสการ์ของลูก ลูกได้จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นแล้ว แต่ลูกไม่ได้จบสิ้นสิ่งเหล่านั้นถึงขนาดที่ว่าไม่เหลือแม้กระทั่งร่องรอยของสิ่งเหล่านั้นอยู่เลย ที่ใดที่มีร่องรอยของสิ่งเหล่านั้น ที่นั่นก็จะมีลูกหลานของสิ่งนั้นด้วย ถ้าวันนี้มีร่องรอยเล็กน้อยแล้ว ตามเวลาสิ่งนั้นก็จะมาในรูปของลูกหลานของมัน จะทำให้ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ลูกทั้งหมดจะพูดอย่างไร?เช่นที่พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ดังนั้นเราก็คือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้เช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกเป็นอะไรเมื่อชั้นสการ์จู่โจมลูก เต็มไปด้วยความรู้ (*knowledge-full*) หรือดึงความรู้ (*knowledge-pull*)?ดังนั้นแทนที่จะเต็มไปด้วยความรู้ ลูกกลับมาถูกดึงด้วยความรู้ ลูกไม่ได้เต็มไปด้วยความรู้ ถ้ามีใครในลูกถูกถาม ลูกจะพูดว่า “ใช่ ฉันเข้าใจว่าสิ่งนั้นไม่ควรจะเกิดขึ้น ที่ฉันไม่ควรทำเช่นนั้น แต่สิ่งนั้นก็เกิดขึ้น” แล้วในเวลานั้นลูกเต็มไปด้วยความรู้หรือลูกถูกดึงด้วยความรู้?ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ไม่สามารถถูกจู่โจมจากชั้นสการ์ความสัมพันธ์ หรือทรัพย์สินสมบัติใดๆได้

ดังนั้นลูกกำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูบีลี ‘ไดอามอนจูบีลี’หมายถึงการกลายเป็นเพชร นั่นคือเป็นผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีความใส่ใจในการมีทัศนคติของการวางเฉยมากเท่ากับการมีความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้ มีความไม่ระมัดระวังในสิ่งนั้นที่ลูกพูดว่า:“ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี มันจะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ในเวลาที่ถูกต้องทุกสิ่งจะออกมาดี” เวลาเป็นครูของลูกหรือบัพดาเป็นครูของลูก?ใครเป็นครูของลูก?ถ้าลูกเปลี่ยนแปลงตนเองตามเวลาแล้วเวลาก็เป็นครูของลูก ถ้าสิ่งสร้างของลูกเป็นครูของลูกนั่นเป็นสิ่งที่ถูกต้องไหม?เมื่อสถานการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้น ลูกจะพูดว่าอะไร?“มันจะไม่ใช่ในไรในเวลานั้น มันจะผ่านไปด้วยดี” ลูกแม้กระทั่งทำให้พ่อเชื่อมั่นด้วยว่า “ไม่ต้องกังวล ทุกสิ่งจะดีเอง และเราจะก้าวไปข้างหน้าในเวลาที่คุณต้องการ” มันเหมาะกับลูกผู้เป็นนายผู้สร้างหรือไม่ที่จะใช้เวลาเป็นครูของลูก? ลูกชอบสิ่งนี้ไหม?ไม่ เวลาเป็นสิ่งสร้างของลูก และลูกเป็นนายผู้สร้าง มันไม่เหมาะกับลูกผู้เป็นนายผู้สร้างที่จะให้สิ่งสร้างมาเป็นครูของผู้สร้างผู้เป็นนาย ดังนั้นขณะนี้ ในเวลาที่บัพดาได้ทำให้ทัศนคติของการวางเฉยของลูกปรากฏออกมา เพราะเมื่อมีการดึงของงานรับใช้ ทัศนคติของการวางเฉยจะจบสิ้นลง เพราะลูกได้รับความสุขและพลังจากการทำงานรับใช้ และลูกได้รับผลตอบแทนที่ด้วยเช่นกัน ในขณะที่ลูกกำลังทำงานรับใช้ การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดจะจบสิ้นลง ดังนั้นจงปลุกทัศนคติของการวางเฉยภายในตัวลูกขึ้นมา เป็นลูกที่กลายเป็นสิ่งนี้เมื่อวงจรที่แล้วหรือเป็นคนอื่น? ลูกเป็นสิ่งนี้ใช่ไหม? เวลานี้เพียงแต่ปล่อยให้สิ่งที่หลอมรวมนั้นปรากฏออกมา เช่นเดียวกับที่ลูกจัดทำแผนการสำหรับงานรับใช้ในทางปฏิบัติให้เกิดขึ้นมา และเหตุนี้เองลูกจึงประสบความสำเร็จ ในทำนองเดียวกันเวลานี้จึงทำให้ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดปรากฏออกมาไม่ว่าลูกจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพียงใด - และในแต่ละวันลูกจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มมากขึ้น – อย่าได้ปล่อยให้ความพยายามทางจิตสำหรับทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดนี้หลอมรวม ทำให้สิ่งนี้ปรากฏออกมา ให้มีความสมดุลระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวกกับความพยายามทางจิต เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป วัตถุประสงค์จะกลายเป็นผู้

รับใช้ของลูก ลูกจะได้รับความนับถือและความเคารพ แต่ในขณะที่มีทุกสิ่ง อย่ายปล่อยให้ทัศนคติของการวางเฉยลดลง ลูกเคยสัมผัสกับบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดภายในตนเองไหม หรือว่าลูกยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้? เช่นที่ผู้คนในโลกสามารถเห็นผลกระทบของงานรับใช้ของลูก พวกเขาควรจะเห็นผลกระทบของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกด้วย สภาพของลูกทุกคนในตอนเริ่มต้นเป็นอย่างไร? เมื่อลูกอยู่ที่การจำไม่มีงานรับใช้ใดๆ ลูกมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆแต่ด้วยการทำให้บรรยากาศเป็นทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจึงเพิ่มงานรับใช้ ดังนั้นทุกคนที่กำลังเฉลิมฉลองไดอามอนจูปีลี้จึงมีชั้นสการ์ดั้งเดิม แต่เวลานี้สิ่งเหล่านั้นกลับมาหลอมรวมกันแล้ว เวลานี้ทำให้ทัศนคตินี้ปรากฏออกมาอีกครั้ง ทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดของเพชรพลอยดั้งเดิมทำให้การก่อตั้งเกิดขึ้นได้ ดังนั้นเวลานี้เพื่อที่จะก่อตั้งโลกใหม่ จงทำให้ทัศนคติเดียวกันและบรรยากาศเดียวกันปรากฏออกมาอีกครั้ง ดังนั้นลูกได้ยื่นสิ่งที่จำเป็นไหม?

ถ้าลูกไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆและลูกพูดว่าลูกมีการวางเฉยแล้วใครจะเชื่อลูก? ก็คือในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ลูกต้องมีการวางเฉย มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวกในช่วงแรกๆกับสิ่งอำนวยความสะดวกในช่วงเวลานี้ ความพยายามทางจิตได้ถูกซ่อนไว้และสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถมองเห็นได้ อัจชะ เป็นสิ่งที่ดีที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก ใช้สิ่งเหล่านั้นอย่างไม่เห็นแก่ตัว เพราะสิ่งเหล่านั้นมีไว้สำหรับลูก แต่อย่าให้ความพยายามทางจิตหลอมรวม ควรมีความสมดุลอย่างสมบูรณ์ ลูกบอกผู้คนในโลกให้เป็นเหมือนดอกบัว ลูกบอกพวกเขาให้เป็นเช่นดอกบัวในขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมด สิ่งอำนวยความสะดวกก็ไม่ได้เลวร้ายอะไร อันที่จริงสิ่งเหล่านั้นเป็นผลของกรรมและโยคะของลูก อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นเรื่องของทัศนคติของลูก ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกติดกับอยู่ในการขยายตัวของสิ่งอำนวยความสะดวกและตกภายใต้อิทธิพลของสิ่งอำนวยความสะดวกเช่นนั้นใช่ไหม? กลับมาละวางเหมือนดอกบัวและมีความรักต่อพ่อ ในขณะที่ใช้สิ่งเหล่านั้น อย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งเหล่านั้น จงละวาง อย่ายปล่อยให้สิ่งอำนวยความสะดวกทำให้ทัศนคติของการวางเฉยของลูกหลอมรวม ในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ทุกสิ่งในโลกกำลังมุ่งตรงไปสู่จุดสุดขีด และดังนั้นจึงต้องมีทัศนคติของการวางเฉยอย่างแท้จริง ลูกคือผู้ที่สร้างบรรยากาศนั้นอันดับแรกภายในตนเองและจากนั้นภายในโลก

ดังนั้นผู้ที่เฉลิมฉลองไดอามอนจูปีลี้จะทำอะไร? ลูกจะกระจายคลื่นใช่ไหม? ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ ลูกได้รับประสบการณ์กับสิ่งนี้ในตอนแรกเริ่ม ลูกมีทุกสิ่ง รับประทานเนยแท้ให้ได้มากที่สุดเท่าที่ลูกจะทำได้ แต่ถึงกระนั้นก็มีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนในโลกรับประทานเนยแท้ (เนยใส) แต่ลูกเคยดื่มมัน! ลูกได้เห็นแม่น้ำเนยใสงานพิเศษสำหรับผู้ที่อยู่ในไดอามอนจูปีลี้คือมีการสนทนาจากใจถึงใจเพราะลูกทั้งหมดมาอยู่ด้วยกันในเวลานี้ เช่นที่ลูกมีการพบปะกันสำหรับงานรับใช้ ดังนั้นให้มีการพบปะกันสำหรับสิ่งนี้เช่นกัน ตามที่บัพดาากล่าวไว้ เมื่อลูกปรารถนาที่จะกลับมาปราศจากร่างในหนึ่งวินาที รากฐานสำหรับสิ่งนั้นคือทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด มิฉะนั้นไม่ว่าลูกจะพยายามมากมายแค่ไหน ลูกจะไม่สามารถกลายเป็นสิ่งนี้ได้ในหนึ่งวินาที ลูกจะติดกับอยู่กับการต่อสู้อบรา ที่ใดที่มีการวางเฉย ที่นั่นก็เป็นพื้นดินที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกจะหว่านอะไรที่นั่น ผลจะปรากฏออกมาในทันที แล้วลูกต้องทำอะไร? ลูกทุกคนควรรู้สึกว่าเวลานี้ลูกเองต้องมีทัศนคติของการวางเฉยเช่นกัน อัจชะ ลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องทำอะไร? เป็นสิ่งที่ง่ายหรือยาก? จะมีแรงดึงดูดเล็กน้อยหรือไม่? สิ่งอำนวยความสะดวกจะไม่ดึงดูดลูกเข้าไปหาตัวมันเองใช่ไหม?

เวลานี้ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้ – เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ ที่ไหนก็ตามที่ลูกต้องการ และตามทีลูกต้องการ ลูกต้องสามารถเตรียมตนเองให้อยู่ในสภาพนั้นได้ในหนึ่งวินาที เมื่อลูกต้องทำงานรับใช้ จงทำงานรับใช้ นั่น เมื่อลูกต้องกลับมาละวางจากงานรับใช้ ก็กลับมาละวาง อย่ายให้เป็นเช่นนั้นที่งานรับใช้ดึงลูกจนลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้ทำงานรับใช้ ลูกจำเป็นต้องมีพลังที่จะทำในสิ่งที่ลูกต้องการ ตามที่ลูกต้องการ และเมื่อลูกต้องการ ลูกมีพลังใจไหม? ลูกควรจะสามารถหยุดได้ในทันทีที่ได้รับกรบอกให้ “หยุด!” ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกใส่จุดฟูลสตอปและมันกลายเป็นเครื่องหมายคำถาม ฟูลสตอป! (หยุดเต็มที่) ไม่ใช่แม้กระทั่งแค่สตอป (หยุด) แต่ฟูลสตอป (หยุดเต็มที่) ลูกต้องสามารถทำในสิ่งที่ลูกต้องการได้ในทางปฏิบัติ ลูกต้องการที่จะเป็นสิ่งนี้ แต่มันเป็นสิ่งที่ยากที่จะเป็นสิ่งนี้ แล้วลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าอะไร? ลูกมีพลังใจ (will-power) หรือมีเพียงแค่พลัง (power)? ทันทีที่ลูกมีความคิดที่จะจบสิ้นการสูญเสียทั้งหมด ให้จบสิ้นภายในหนึ่งวินาที

บัพดาดาได้บอกลูกก่อนหน้านั้นเช่นกันที่ลูกหลายคนพูดว่า: เรานั่งโยคะ แต่แทนที่จะมีโยคะเรากลับบรรรา พวกเขาไม่ใช่โยคี พวกเขาเป็นนักรบ (Yodhas โยธา) ถ้าลูกมีชั้นสการ์ของการต่อสู้อบรามาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกจะกลายเป็น

อะไร? เป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงค์หรือจันทรวงค์? ทันทีที่ลูกคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ มันควรจะเกิดขึ้น สำหรับบางสิ่งที่จะเกิดขึ้นทันทีที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าอำนาจจิต ลูกมีอำนาจจิตหรือไม่? หรือที่ลูกสร้างแผนการที่ดีมาก แต่จากสิบแผนมีเพียงห้าแผนเท่านั้นที่เกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติหรือ? มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกคิดดีมากที่ว่า “เราจะทำสิ่งนี้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้น” อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในการเกิดขึ้นจริงในทางปฏิบัติ ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องมีพลังใจเช่นนั้นที่ลูกจะสัมผัสกับบางสิ่งทีประสบความสำเร็จแล้วทันทีที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น จะเห็นได้ว่าในเวลาอมฤต เมื่อลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจกับพ่อ ลูกพูดในสิ่งที่ดีมาก “เราจะทำสิ่งนี้ เราจะทำสิ่งนี้” อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงเวลากลางคืนแล้วผลลัพธ์เป็นอย่างไร? ลูกทำให้بابามีความสุขมากโดยการพูดสิ่งที่หวานชื่นและสิ่งดีๆเช่นนี้ บาบากลับมามีความสุขมาก: ว้า! ลูก ๆ ของพ่อ! ลูกพูดว่า: บาบา อะไรก็ตามที่ท่านพูดกับเรา สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น สิ่งนั้นยอมมบรรลุผลสำเร็จ” ลูกพูดสิ่งที่ดีมาก บางคนให้ความมั่นใจแก่พ่ออย่างมากและพูดว่า "ถ้าไม่ใช่พวกเรา แล้วจะเป็นใครล่ะ? บาบาพวกเราคือคนเดียวกันในทุกวงจรร และพวกเขาก็มีความสุข ผู้ที่นั่งด้านหลังตั้งใจฟังหรือไม่?

ผู้ที่นั่งข้างหลังจะทำสิ่งนี้ก่อนผู้ที่นั่งข้างหน้าไหม? ลูกนั่งอยู่ด้านหลัง แต่ลูกอยู่ใกล้ในหัวใจ เพราะเหตุใด? ลูกทำงานรับใช้ของการให้โอกาสผู้อื่น ดังนั้นผู้รับใช้จึงอยู่ในหัวใจของพ่อเสมอ อย่าคิดว่าถ้าลูกเป็นดาดี ลูกจะ... ลูกไม่ได้อยู่ข้างหน้า แต่ลูกอยู่ในหัวใจ หัวใจก็ไม่ใช้หัวใจธรรมดาเช่นกัน แต่มันคือบัลลังก์ ลูกเป็นผู้ที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจใช่ไหม? ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่ไหน ไม่ว่าจะในมุมใด ข้างล่าง หรือในห้องแปล ลูกก็อยู่ในหัวใจของพ่อ

ถึงดวงวิญญาณทุกหนทุกแห่งที่มีโชคที่สูงส่งที่สุดและนั่งอยู่บนบัลลังก์ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่สร้างบรรยากาศของทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่ใช้คุณสมบัติพิเศษอันสูงส่งของตนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ใกล้ชิดซึ่งสัมผัสประสบการณ์กับความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวและมีมือของศรีมัตอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปเตดา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความความสำเร็จทั้งหมดโดยรู้ถึงนัยสำคัญของการซื้อสัตย์สวามิภักดิ์ต่อท่านและเป็น
ที่พอใจของผู้ประทานพร
พรของพ่อผู้ประทานพรนั้นไม่มีที่สิ้นสุด และใครก็ตามที่ต้องการพรก็สามารถรับได้มากเท่าที่พวกเขาต้องการ คลังสมบัติเปิดอยู่ ลูกบางคนเต็มเปี่ยมจากคลังสมบัติที่เปิดอยู่นั้น ในขณะที่บางคนเต็มเปี่ยมตามความสามารถของตน พระเจ้าผู้ไร้เดียงสาในรูปของผู้ประทานพรจะเติมเต็มอารมณ์ของลูกมากที่สุด ลูกเพียงแต่ต้องรู้วิธีที่จะทำให้ท่านพอใจ แล้วลูกก็จะได้รับความสำเร็จอย่างสมบูรณ์ ผู้ประทานพรชอบการแสดงออกอย่างหนึ่งมากที่สุด นั่นคือ "มีความซื้อสัตย์สวามิภักดิ์ต่อผู้เดียว" อย่าให้มีใครอีกแม้แต่ในความคิดหรือความฝันของลูก ให้มันอยู่ในทัศนคติของลูกว่าลูกเป็นของผู้เดียวและไม่มีใครอื่น อารมณ์ของผู้ที่เข้าใจถึงนัยสำคัญของสิ่งนี้ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ

คติพจน์: รับใช้ด้วยความคิดและคำพูดของลูกไปพร้อมๆกัน แล้วลูกจะได้รับผลสองเท่าอย่างต่อเนื่อง

*** โอม ชานดี ***